

ἔτος χονδράδων, ἡ ἀνθισις συνετελέσθη μὲ συνθήκας καλοκαιρίας καὶ ὀψίμως, ἡ δὲ χαραγὴ ἐγένετο ἔνωρις, ἦτο μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν πλήρη ἀνθισιν. Τὰ δύο ἄλλα ἔτη ὁ καιρὸς ἦτο βροχερός, τὸ δὲ 1931 ἡ χαραγὴ ἐγένετο ὀψίμως ὡς πρὸς τὴν ἀνθισιν.

Ἡ μελέτη τῶν συνθηκῶν καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν ἄλλων ἐμπυρήνων καὶ μὴ ἔτων θὰ ὑποβοηθήσῃ εἰς τὴν διαπίστωσιν ὑπάρξεως συσχετίσεως μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω κλιματικῶν συνθηκῶν καὶ τῆς ἐμπυρηνίας.

Πρὶν ἀναπτύξωμεν τὰς ἀπαρσιτήτους πειραματικὰς ἐργασίας, δι' ὧν θὰ ἐρευνήσωμεν τὸ θέμα, θὰ πρέπει ν' ἀποκτήσωμεν μίαν εἰκόνα τῆς πραγματικῆς καταστάσεως ὡς πρὸς τὴν ἐμπυρηνίαν τῶν διαφόρων σταφιδικῶν περιοχῶν. Μετρήσεις γενόμεναι τὸ 1956 ἐπὶ δειγμάτων ἀποσταλέντων ὑπὸ ὄλων τῶν Ὑποκαταστημάτων τοῦ Α.Σ.Ο. προερχομένων ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τῶν ἔδειξαν ὅτι τὸ ποσοστὸν ἐμπυρηνίας ἦτο διὰ τὰ τρεχούμενα 0,3 ο)ο ἕως 4,7 ο)ο μὲ μέσον ὄρον 1,9 ο)ο καὶ εἰς τὴν ποιοτικὴν διαλογὴν ἀπὸ 3 ο)ο ἕως 45 ο)ο μὲ μέσον ὄρον 16,6 ο)ο. Ἀναλυτικώτερον κατὰ Ὑποκατάστημα κατὰ μέσον ὄρον τριῶν μετρήσεων εἶχομεν: Λεχαινὰ 1,9 ο)ο, Ἀμαλιάς 2,3 ο)ο, Μελιγαλὰ 2,5 ο)ο, Κυπαρισσία 2,5 ο)ο, Κρέσταινα 0,7 ο)ο, Μεσσηνίη 2 ο)ο, Χώρα 4,7 ο)ο, Γαργαλιάνοι 2,8 ο)ο, Κιάτον 0,8 ο)ο, Καλάμια 1,4 ο)ο, Γαστούνη 3,1 ο)ο, Ἐπιτάλιο 1,5 ο)ο, Αἴγιον 1,2 ο)ο, Βαρβολομιὸ 0,7, Πελόπιον 1,4 ο)ο, Φιλιατρά 3,3 ο)ο, Κεφαλληνία 0,7 ο)ο, Ζαχάρω 1,6 ο)ο, Πάτραι 2,4 ο)ο, Κορώνη 1,3 ο)ο, Ζάκυνθος 0,3 ο)ο, Πύργος 2,03 ο)ο, Ζυλόκαστρον 2,2 ο)ο, Πύλος 2,3 ο)ο. Ἐξ αὐτῶν ἂν καὶ δὲν γνωρίζωμεν ἕαν ἐτηρήθησαν οἱ ὄροι μᾶς καλῆς δειγματοληψίας, πάντως φαίνεται ὅτι τὸ ποσοστὸν ἐν γένει ἦτο χαμηλὸν διὰ τὰ τρεχούμενα, διὰ

δὲ τὴν ποιοτικὴν διαλογὴν μικρότερον ἀπ' ὅ,τι θὰ ἀνεμένετο, γεγονός πού θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τὸ ἐὰν γίνεται ἐπιμελῶς ἡ ποιοτικὴ διαλογὴ ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ὡς πρὸς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν χονδράδων.

Χρειαζέται προσεκτικὴ διαπίστωσις τῆς ἐμπυρηνίας τοπογραφικῶς καὶ ποσοτικῶς κατὰ τὸν τρυγητὸν εἰς τὸ ἄλῳν. Θὰ πρέπει εἰς ἀριθμὸν τινὰ κτημάτων κατὰ περιφέρειαν νὰ ἐπιστημάνωμεν 10-20 πρέμνα διὰ τὰ ὁποῖα θὰ κρατήσωμεν μητρῶν ἐμπυρηνίας ἀτομικῶς δι' ἐν ἑκάστον πρέμνον ἐπὶ μίαν σειρὰν ἔτων, σημειοῦντες ἐκ παραλλήλου τὰς συνθήκας ἀνθήσεως, χαραγῆς, κορυφολογημάτων καὶ λοιπὰς παρατηρήσεις.

Ὑποδεικνύμεναι ἔρευνα διὰ τὴν διαλεύκανσιν τοῦ φαινομένου τῆς ἐμπυρηνίας τῆς Σταφιδάμπελου.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων καὶ ὑποθέσεων τὰς ὁποίας ἀνεφέραμεν προηγουμένως, θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ δώσωμεν συνοπτικῶς τὸν πρῶτον κύκλον ἐρευνῶν καὶ παρατηρήσεων τὰς ὁποίας θὰ πρέπει νὰ ἐκτελέσωμεν, ἐρευνῶν κρούσεως καὶ πρώτης ἐπαφῆς μὲ τὸ θέμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐντοπίσωμεν τοὺς παράγοντας ὑπὸ τοὺς ὁποίους τελεῖ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἐμπυρηνίας.

Ὁ δεῦτερος κύκλος ἐρευνῶν, ἐντοπισμένος περίξ τῶν καθορισθέντων δρώντων παραγόντων θὰ εἶναι πλέον λεπτομερῆς καὶ θὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὴν μελέτην τῶν μέτρων τῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ φαινομένου.

I. Γενετικὴ μελέτη τοῦ φαινομένου.

Τὸ ἐρώτημα τίθεται ὡς ἀκολούθως: Ὑπάρχουν σταθερῶς ἐμπύρηνα ἢ ἀπύρηνα ἄτομα εἰς τὴν σταφιδάμπελον; Ὑπάρχει ἐπικονιαστὴς ὁ ὁποῖος δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐκδήλωσιν πυρήνων; Ποῖαν διάσπασιν